Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 22. marca 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priame dane – Sloboda usadiť sa – Zlúčenia, rozdelenia, prevody majetku a výmeny akcií medzi spoločnosťami rôznych členských štátov – Smernica 90/434/EHS – Článok 8 – Výmena cenných papierov – Kapitálové zisky z tejto operácie – Odklad zdanenia – Kapitálové straty pri nasledujúcom prevode získaných cenných papierov – Daňová právomoc štátu bydliska – Rozdielne zaobchádzanie – Odôvodnenosť – Zachovanie rozdelenia daňovej právomoci medzi členské štáty“

V spojených veciach C-327/16 a C-421/16,

predmetom ktorých sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 31. mája 2016 a 19. júla 2016, doručenými Súdnemu dvoru 10. júna 2016 a 28. júla 2016, ktoré súvisia s konaniami:

Marc Jacob

proti

Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16),

a

Ministre des Finances et des Comptes publics,

proti

Marcovi Lassusovi (C-421/16),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu prvej komory, sudcovia C. G. Fernlund (spravodajca), A. Arabadžiev a E. Regan,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. septembra 2017,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– M. Jacob, v zastúpení: E. Ginter a J. Bellet, avocats,

– francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, E. de Moustier a S. Ghiandoni, splnomocnení zástupcovia,

– rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,

– fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

– švédska vláda, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, H. Shev a F. Bergius, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: N. Gossement a W. Roels, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. novembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 8 smernice Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeniach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov (Ú. v. ES L 225, 1990, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 142), zmenenej aktom o podmienkach pristúpenia Nórskeho kráľovstva, Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva (Ú. v. ES 241, 1994, s. 21), upraveným rozhodnutím Rady Európskej únie 95/1/ES, Euratom, ESUO z 1. januára 1995 (Ú. v. ES L 1, 1995, s. 1) (ďalej len „smernica o zlúčeniach“) a článku 49 ZFEÚ.

2 Tieto návrhy boli podané jednak v rámci sporu medzi pánom Marcom Jacobom a ministre des Finances et des Comptes publics (minister financií a verejného rozpočtu, Francúzsko) (ďalej len „daňový úrad“) a jednak medzi daňovým úradom a pánom Marcom Lassusom vo veci rozhodnutí daňového úradu zdaniť kapitálové zisky vyplývajúce z výmeny cenných papierov v prípade nasledujúceho prevodu získaných cenných papierov.

Právny rámec

Právo Únie

3 Prvé, štvrté a ôsme odôvodnenia smernice o zlúčeniach stanovujú:

„… keďže zlúčenia, prevody majetku a výmeny akcií vo vzťahu k spoločnostiam rôznych členských krajín môžu byť nevyhnutné v spoločenstve, aby sa vytvorili podmienky podobné podmienkam medzinárodného [vnútorného – *neoficiálny preklad*] trhu a aby sa takto zabezpečilo vytvorenie a účinné fungovanie spoločného trhu; keďže takýmto operáciám by nemali brániť obmedzenia, nevýhody alebo skreslenia vyplývajúce najmä z daňových ustanovení členských krajín; keďže je preto nevyhnutné zaviesť vo vzťahu k takýmto operáciám daňové pravidlá, ktoré budú neutrálne z hľadiska konkurencie [hospodárskej súťaže – *neoficiálny preklad*], aby sa podniky mohli prispôsobiť požiadavkám spoločného trhu, aby sa zvýšila ich produktivita a zlepšila sa konkurencieschopnosť na medzinárodnej úrovni;

…

… keďže spoločný daňový systém by sa mal vyhnúť ukladaniu daní v súvislosti so zlučovaním, rozdeľovaním, prevodom majetku alebo výmenou akcií pri súčasnej ochrane finančných záujmov štátu prevádzanej alebo nadobudnutej spoločnosti;

…

… keďže pridelenie cenných papierov preberajúcej alebo nadobúdajúcej spoločnosti akcionárom prevádzajúcej spoločnosti by nemalo samo o sebe viesť k žiadnemu zdaneniu vo vzťahu k týmto akcionárom.“

4 V súlade s článkom 1 tejto smernice „[k]aždý členský štát uplatní túto smernicu na zlúčenie, rozdelenie, prevod majetku a výmeny akcií, na ktorých sa zúčastnia spoločnosti z dvoch alebo viacerých členských krajín“.

5 Článok 2 smernice o zlúčeniach stanovuje:

„Na účely tejto smernice

…

d) ‚výmena akcií‘ znamená operáciu, pomocou ktorej daná spoločnosť nadobúda držbu v kapitále inej spoločnosti takým spôsobom, že získa väčšinu hlasovacích práv v tejto spoločnosti výmenou za vydanie akcionárom tejto spoločnosti, výmenou za ich cenné papiere, cenných papierov reprezentujúcich kapitál danej spoločnosti, prípadne za platbu v hotovosti nepresahujúcu 10 % nominálnej hodnoty, alebo pri absencii nominálnej hodnoty za účtovnú nominálnu hodnotu cenných papierov vydaných za výmenu;

…

g) ‚nadobudnutá spoločnosť‘ znamená spoločnosť, v ktorej držba je nadobudnutá [podiel je nadobudnutý – *neoficiálny preklad*] inou spoločnosťou prostredníctvom výmeny cenných papierov;

h) ‚nadobúdajúca spoločnosť‘ znamená spoločnosť, ktorá nadobúda držbu [podiel – *neoficiálny preklad*] prostredníctvom výmeny cenných papierov;

…“

6 Článok 3 smernice o zlúčeniach stanovuje:

„Na účely tejto smernice ‚spoločnosť z členského štátu‘ znamená každú spoločnosť, ktorá:

a) má jednu z foriem uvedených v prílohe k tejto smernici;

b) podľa daňových zákonov členského štátu sa pre daňové účely považuje za sídliacu v tomto štáte a na základe podmienok dohody o dvojitom zdanení uzavretej s tretím štátom, sa pre daňové účely nepovažuje za sídliacu mimo spoločenstva;

c) naviac podlieha jednej z nasledujúcich daní, bez možnosti voľby alebo oslobodenia:

…

– impôt sur les sociétés vo Francúzsku,

…

– impôt sur le revenu des collectivités v Luxembursku,

…

alebo akejkoľvek inej dani, ktorá môže ktorúkoľvek z uvedených daní nahradiť.“

7 Podľa článku 8 ods. 1 a 2 smernice o zlúčeniach:

„1. Pri zlučovaní, rozdeľovaní alebo výmene akcií samotné pridelenie cenných papierov, ktoré predstavujú kapitál prijímajúcej alebo nadobúdajúcej spoločnosti, akcionárovi prevádzajúcej alebo nadobudnutej spoločnosti výmenou za cenné papiere predstavujúce kapitál prevádzajúcej alebo nadobudnutej spoločnosti nevedie k zdaneniu príjmu, ziskov ani kapitálových ziskov tohto akcionára.

2. Členské štáty uplatnia odsek 1 pod podmienkou, že akcionári nebudú pripisovať získaným cenným papierom väčšiu hodnotu na daňové účely, než mali vymenené cenné papiere bezprostredne pred zlúčením, rozdelením alebo výmenou.

Uplatnenie odseku 1 nebráni členským štátom zdaneniu ziskov pochádzajúcich z nasledujúcich prevodov prebratých [získaných – *neoficiálny preklad*] cenných papierov rovnakým spôsobom, ako zisk vznikajúci z prevodu cenných papierov existujúcich pred nadobudnutím.

…“

Zmluvné právo

8 Článok 18 zmluvy medzi Francúzskom a Belgickom podpísanej v Bruseli 10. marca 1964 o zamedzení dvojitého zdanenia a stanovení pravidiel vzájomnej administratívnej a právnej pomoci v oblasti daní z príjmov stanovuje:

„Ak sa v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy nestanovuje inak, príjmy rezidentov jedného zo zmluvných štátov sú zdaniteľné len v tomto štáte.“

9 Podľa článku 13 ods. 3 a 4 zmluvy medzi vládou Francúzskej republiky a vládou Veľkej Británie a Severného Írska podpísanej v Londýne 22. mája 1968 o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom v oblasti daní z príjmov (ďalej len „francúzsko-britská zmluva“):

„3. Zisky pochádzajúce z prevodov iného majetku než majetku uvedeného v odsekoch 1 a 2 sú zdaniteľné len v zmluvnom štáte, ktorého je prevádzateľ rezidentom.

4. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 3 sú zisky dosiahnuté fyzickou osobou, ktorá je rezidentom zmluvného štátu v čase prevodu viac ako 25 % podielov, ktoré vlastní sama alebo spolu s príbuznými, priamo alebo nepriamo, v spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, zdaniteľné v tomto druhom štáte. Ustanovenia tohto odseku sa uplatnia len v prípade, že:

a) má fyzická osoba štátnu príslušnosť druhého zmluvného štátu, a nemá pritom štátnu príslušnosť prvého zmluvného štátu; a

b) fyzická osoba bola rezidentom druhého zmluvného štátu počas určitého obdobia v posledných piatich rokoch bezprostredne predchádzajúcich prevodu podielov.

Ustanovenia tohto odseku sa uplatňujú aj na zisky pochádzajúce z prevodov iných akcionárskych prevodov tejto spoločnosti, ktoré na účely zdanenia kapitálových ziskov podliehajú podľa právnej úpravy tohto druhého zmluvného štátu rovnakému systému ako zisky pochádzajúce z prevodu podielov.“

Francúzske právo

10 Podľa článku 92 B ods. II bodu 1 code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník, ďalej len „CGI“) v znení, ktoré sa uplatňovalo na kapitálové zisky, na ktoré sa vzťahuje odklad zdanenia k 1. januáru 2000:

„Od 1. januára 1992, resp. od 1. januára 1991 v prípade prevodov cenných papierov na spoločnosť podliehajúcu dani z príjmov právnických osôb, zdanenie kapitálového zisku vzniknutého v prípade výmeny cenných papierov následkom verejnej ponuky, zlúčenia, rozdelenia, pohltenia spoločného investičného fondu investičnou spoločnosťou s variabilným kapitálom, uskutočnených v súlade s platnou právnou úpravou alebo z prevodu cenných papierov na spoločnosť podliehajúcu dani z príjmov právnických osôb, môže byť odložené dovtedy, kým dôjde k prevodu alebo spätnému nákupu cenných papierov získaných pri výmene. …“

11 Článok 160 ods. I a Ib CGI, platného v čase skutkových okolností sporov vo veciach samých, stanovuje:

„I. …Zdanenie kapitálového zisku podlieha jedinej podmienke, že akcionárske podiely priamo alebo nepriamo vlastnené prevádzateľom alebo jeho manželským partnerom, priamymi príbuznými v zostupnej alebo vzostupnej línii v spoločnosti, musia celkovo presiahnuť 25 % podielov všetkých akcionárov spoločnosti hocikedy v priebehu posledných piatich rokov. Ak sa však uskutoční prevod v prospech ktorejkoľvek z osôb uvedených v tomto pododseku, kapitálový zisk z týchto akcionárskych podielov sa oslobodí od dane v prípade, že sa všetky alebo časť týchto akcionárskych podielov do piatich rokov neodpredajú tretej osobe. V opačnom prípade sa v mene prvého prevádzateľa zdaní kapitálový zisk za rok, v ktorom došlo k odpredaju podielov tretej osobe.

…

Suma zodpovedajúca kapitálovým stratám vzniknutým v priebehu príslušného roka sa odpočíta výlučne z kapitálového zisku rovnakej povahy dosiahnutého v priebehu toho istého roka alebo piatich nasledujúcich rokov.

…

Ib… 4. Zdanenie kapitálového zisku vzniknutého od 1. januára 1991 v prípade výmeny cenných papierov vyplývajúcej z operácie zlúčenia, rozdelenia, prevodu cenných papierov na spoločnosť podliehajúcu dani z príjmu právnických osôb môže byť odložené za podmienok stanovených v článku 92 B ods. II…“

12 Podľa článku 164 B ods. I písm. f) tohto zákonníka, v znení platnom v roku 1999 sa za príjmy z francúzskeho zdroja považujú „kapitálové zisky uvedené v článku 160 vyplývajúce z prevodu akcionárskych podielov v spoločnostiach so sídlom vo Francúzsku“.

13 Článok 244a B CGI v znení, ktoré sa uplatňovalo na prevod cenných papierov v roku 1999, stanovoval:

„Výnosy z prevodov akcionárskych podielov uvedených v článku 160, uskutočnených fyzickými osobami, ktoré nemajú daňový domicil vo Francúzsku v zmysle článku 4 B, alebo právnickými osobami alebo inštitúciami bez ohľadu na ich formu, ktoré majú sídlo mimo územia Francúzska, sa priznávajú a zdaňujú podľa podmienok stanovených v článku 160.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-327/16

14 Dňa 23. decembra 1996 pán Jacob, francúzsky daňový rezident, previedol cenné papiere, ktoré vlastnil v spoločnosti založenej podľa francúzskeho práva na inú spoločnosť založenú podľa francúzskeho práva výmenou za cenné papiere tejto naposledy menovanej spoločnosti. V súlade s daňovými predpismi uplatniteľnými v čase skutkových okolností, sa na kapitálový zisk vzniknutý pri tejto operácii výmeny cenných papierov uplatnil odklad zdanenia.

15 Dňa 1. októbra 2004 pán Jacob premiestnil svoje daňové bydlisko z Francúzska do Belgicka.

16 Dňa 21. decembra 2007 pán Jacob previedol všetky cenné papiere, ktoré získal pri dotknutej výmene. Na kapitálový zisk, na ktorý sa vzťahoval odklad zdanenia, bola po tomto prevode vyrubená daň za rok 2007 s úrokmi z omeškania s 10 % navýšením.

17 Rozsudkom z 8. júna 2012 Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil, Francúzsko) rozhodol o oslobodení od povinnosti zaplatiť dodatočný odvod dane z príjmu. Dňa 28. mája 2015 Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles, Francúzsko) zrušil tento rozsudok a potvrdil v celom rozsahu odvody, od ktorých bol pán Jacob oslobodený.

18 Dňa 1. októbra 2015 pán Jacob podal kasačný opravný prostriedok na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), v ktorom tvrdí, že vnútroštátna právna úprava vo veci samej, ktorá má za cieľ zabezpečiť prebratie článku 8 smernice o zlúčeniach do francúzskeho práva, nedodržuje ciele sledované týmto článkom 8. Pán Jacob v tejto súvislosti tvrdí, že v súlade s uvedeným článkom 8 zdanenie kapitálového zisku vzniká k nasledujúcemu prevodu získaných cenných papierov a nie výmenou cenných papierov; táto transakcia predstavovala len prechodnú, daňovo neutrálnu transakciu.

19 Vnútroštátny súd v podstate uvádza, že výklad dotknutej vnútroštátnej právnej úpravy závisí od výkladu článku 8 smernice o zlúčeniach.

20 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa ustanovenia článku 8 smernice [o zlúčeniach] vykladať v tom zmysle, že zakazujú, v prípade výmeny cenných papierov patriacej do pôsobnosti smernice [o zlúčeniach], mechanizmus odkladu zdanenia stanovujúci, že odchylne od pravidla, podľa ktorého skutočnosť zakladajúca zdanenie kapitálového zisku vzniká v priebehu roka jeho vytvorenia, je kapitálový zisk z výmeny priznaný a zaúčtovaný pri výmene cenných papierov a je zdanený za rok, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí odklad zdanenia, ktorou môže byť najmä prevod cenných papierov získaných pri výmene?

2. Majú sa ustanovenia článku 8 smernice [o zlúčeniach] vykladať v tom zmysle, že zakazujú, v prípade výmeny cenných papierov patriacej do pôsobnosti smernice, aby bol kapitálový zisk z výmeny cenných papierov, ktorý je považovaný za zdaniteľný, zdanený členským štátom, v ktorom má daňovník bydlisko v čase tejto výmeny, pokiaľ si daňovník k dátumu prevodu cenných papierov získaných pri tejto výmene, ku ktorému je kapitálový zisk z výmeny skutočne zdanený, presunul svoj daňový domicil do iného členského štátu?“

Vec C-421/16

21 Pán Lassus, britský daňový rezident od roku 1997, previedol 7. decembra 1999 na spoločnosť založenú podľa luxemburského práva cenné papiere, ktoré mal v spoločnosti založenej podľa francúzskeho práva výmenou za cenné papiere tejto prvej spoločnosti. Pri tejto príležitosti bol priznaný zisk, na ktorý sa podľa právnych predpisov platných v čase skutkových okolností uplatnil odklad zdanenia.

22 Zo spisu, ktorým disponuje Súdny dvor vyplýva, že po tejto výmene nadobudol pán Lassus ďalšie cenné papiere uvedenej spoločnosti založenej podľa luxemburského práva. V decembri 2002 pán Lassus previedol 45 % cenných papierov, ktoré vlastnil v tejto istej spoločnosti.

23 Vzhľadom na to, že daňový úrad sa domnieval, že pán Lassus previedol 45 % cenných papierov, ktoré získal pri uvedenej výmene, zdanil zodpovedajúcu časť kapitálového zisku, na ktorý sa uplatnil odklad zdanenia, ako bol priznaný k roku 1999. Následne daňový úrad uložil pánovi Lassusovi povinnosť zaplatiť dodatočné odvody dane z príjmu za rok 2002.

24 Pán Lassus, ktorý proti týmto odvodom podal odpor, podal návrh na preskúmanie rozhodnutia daňového úradu na Tribunal administratif de Paris (Správny súd Paríž, Francúzsko), ktorý ho zamietol. Cour administrative d'appel de Paris (Odvolací správny súd Paríž, Francúzsko), na ktorý bolo následne podané odvolanie, zrušil rozhodnutie tohto prvého súdu, a tak pána Lassusa oslobodil od uvedených odvodov. Daňový úrad napokon podal kasačný opravný prostriedok proti tomuto poslednému rozhodnutiu na Conseil d'État (Štátna rada).

25 Vnútroštátny súd vysvetľuje, že v súlade s právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, a s článkom 13 ods. 4 písm. a) a b) francúzsko-britskej daňovej zmluvy, môže byť kapitálový zisk z výmeny cenných papierov, ktorý v roku 1999 vznikol pánovi Lassusovi, britskému daňovému rezidentovi, zdanený vo Francúzsku.

26 Vnútroštátny súd ďalej usudzuje, že dotknutá vnútroštátna právna úprava má len ten účinok, že ako výnimku z pravidla, podľa ktorého okolnosť zakladajúca zdanenie kapitálového zisku vzniká v priebehu roka jeho vytvorenia, umožňuje priznať kapitálový zisk z výmeny cenných papierov v roku, v ktorom táto výmena nastala, a zdaniť ho v roku, v priebehu ktorého došlo k okolnosti, ktorá ukončuje odklad zdanenia, teda v roku, v ktorom došlo k prevodu cenných papierov získaných pri výmene.

27 V tomto kontexte okolnosť, že kapitálový zisk z nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných výmenou je zdaniteľný v inom členskom štáte, ako je Francúzska republika, nemá podľa uvedeného súdu žiadny vplyv na právomoc tohto posledného členského štátu zdaniť kapitálový zisk vyplývajúci z výmeny, o ktorú ide vo veci samej.

28 Pán Lassus však takýto výklad spochybňuje. V prvom rade tvrdí, že mechanizmus odkladu zdanenia zavedený vnútroštátnou legislatívou odporuje ustanoveniam článku 8 smernice o zlúčeniach. Domnieva sa, že tento článok stanovuje ako skutočnosť zakladajúcu zdanenie nasledujúci prevod cenných papierov získaných pri výmene a nie výmenu cenných papierov, ktorá má charakter prechodnej, daňovo neutrálnej transakcie. Pán Lassus okrem iného tvrdí, že v prejednávanej veci Francúzska republika stratila k dátumu prevodu cenných papierov získaných pri výmene svoju daňovú právomoc v súvislosti s dotknutým kapitálovým ziskom a že transakcia prevodu patrí do daňovej právomoci Spojeného kráľovstva.

29 Okrem toho, ak by bol prevod zdaniteľný vo Francúzsku, tak vzhľadom na to, že vnútroštátna právna úprava umožňuje daňovníkom rezidentom odpočítať sumu zodpovedajúcu kapitálovej strate vzniknutej z prevodu od kapitálových ziskov rovnakej povahy, odmietnutie daňovým úradom odpočítať sumu zodpovedajúcu daňovej strate dosiahnutej následkom prevodu cenných papierov v roku 2002 od kapitálového zisku z výmeny cenných papierov, na ktorú sa uplatnil odklad zdanenia, by znamenalo prekážku slobody usadiť sa.

30 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa… ustanovenia článku 8 smernice [o zlúčeniach] vykladať v tom zmysle, že zakazujú, v prípade výmeny cenných papierov patriacej do pôsobnosti smernice [o zlúčeniach], mechanizmus odkladu zdanenia stanovujúci, že odchylne od pravidla, podľa ktorého skutočnosť zakladajúca zdanenie kapitálového zisku vzniká v priebehu roka jeho vytvorenia, je kapitálový zisk z výmeny priznaný a zaúčtovaný pri výmene cenných papierov a je zdanený za rok, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí odklad zdanenia, ktorou môže byť najmä prevod cenných papierov získaných pri výmene?

2. Za predpokladu, že je zdaniteľný, môže byť kapitálový zisk z výmeny cenných papierov zdanený štátom, ktorý mal v čase výmeny právomoc zdaniť ho, hoci prevod cenných papierov získaných pri tejto výmene patrí do daňovej právomoci iného členského štátu?

3. Ak bude odpoveď na predchádzajúce otázky taká, že smernica nebráni tomu, aby sa kapitálový zisk vyplývajúci z výmeny cenných papierov zdanil v čase nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene, a to aj v prípade, že obe transakcie nepatria do daňovej právomoci toho istého členského štátu, môže členský štát, v ktorom došlo k odkladu zdanenia kapitálového zisku, zdaniť pri tomto prevode kapitálový zisk, na ktorý sa pôvodne uplatnil daňový odklad, s výhradou uplatniteľných ustanovení dvojstrannej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, a to bez toho, aby zohľadnil výsledok prevodu, keď je týmto výsledkom strata? Táto otázka sa kladie tak z hľadiska smernice [o zlúčeniach], ako aj z hľadiska slobody usadiť sa zaručenej článkom 43 Zmluvy o [ES], teraz článok 49 Zmluvy o [FEÚ] a vzťahuje sa na prípad, keď by sa daňovníkovi s daňovým domicilom vo Francúzsku pri výmene cenných papierov mohlo po prevode týchto cenných papierov priznať odpočítanie sumy zodpovedajúcej kapitálovej strate z prevodu?

4. Ak bude odpoveď na tretiu otázku taká, že treba zohľadniť kapitálovú stratu z prevodu cenných papierov získaných pri výmene, musí členský štát, v ktorom vznikol kapitálový zisk, odpočítať z tohto zisku kapitálovú stratu z prevodu, alebo v prípade, že prevod nepatrí do jeho daňovej právomoci, musí upustiť od zdanenia kapitálového zisku z výmeny?

5. Ak bude odpoveď na štvrtú otázku taká, že sumu zodpovedajúcu kapitálovej strate z prevodu treba odpočítať z kapitálového zisku z výmeny, akú nadobúdaciu cenu prevedených cenných papierov je potrebné zohľadniť pri výpočte kapitálovej straty z prevodu? Predovšetkým treba za jednotkovú nadobúdaciu cenu prevedených cenných papierov považovať celkovú hodnotu cenných papierov spoločnosti získaných pri výmene, tak ako je uvedená v priznaní kapitálového zisku, vydelenú počtom cenných papierov získaných pri výmene, alebo je potrebné vychádzať z váženej priemernej nadobúdacej ceny, ktorá zohľadňuje aj transakcie uskutočnené po výmene, akými sú iné akvizície alebo bezodplatné rozdelenie cenných papierov tej istej spoločnosti?“

31 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 10. novembra 2017 boli veci C-327/16 a C-421/16 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

32 Ako uviedol generálny advokát v bode 46 svojich návrhov, z článku 1 smernice o zlúčeniach vyplýva, že táto smernica sa uplatňuje na cezhraničné operácie zlúčenia, rozdelenia, prevodu aktív a výmene akcií spoločností dvoch alebo niekoľkých členských štátov. Skutkové okolnosti v spore vo veci samej týkajúce sa veci C-327/16 sa pritom týkajú výmeny cenných papierov medzi dvomi spoločnosťami založenými v jednom a tom istom členskom štáte, v prejednávanej veci vo Francúzsku.

33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor vyhlásil za prípustné návrhy na začatie prejudiciálneho konania v prípadoch, keď aj samotné okolnosti vo veci samej sú mimo priameho rozsahu pôsobnosti práva Únie, ustanovenia tohto práva sa stanú uplatniteľnými prostredníctvom vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá k riešeniu situácií za okolností obmedzujúcich sa len na vnútroštátnu sféru jedného členského štátu pristupuje rovnako ako právo Únie (rozsudok z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 53 a citovaná judikatúra).

34 V takýchto prípadoch totiž existuje konkrétny záujem Únie na tom, aby sa s cieľom predchádzať budúcim rozdielnym výkladom vykladali ustanovenia alebo pojmy prevzaté z práva Únie jednotne, a to bez ohľadu na podmienky, za ktorých sa majú uplatniť (rozsudok zo 14. marca 2013, Allianz Hungária Biztosító a i., C-32/11, EU:C:2013:160, bod 20, ako aj citovaná judikatúra).

35 V prejednávanej veci treba v prvom rade uviesť, že položené otázky sa týkajú výkladu ustanovení práva Únie, konkrétne ustanovení smernice o zlúčeniach.

36 V druhom rade vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť Súdneho dvora o objasnenie z 21. júla 2016 spresnil, že právna úprava, o akú ide vo veci samej, prijatá na vykonanie smernice o zlúčeniach, sa uplatňuje za rovnakých podmienok na výmeny cenných papierov bez ohľadu na to, či sú vnútroštátne alebo cezhraničné, keďže daňovník vlastniaci cenné papiere má ku dňu výmeny svoje daňové bydlisko vo Francúzsku.

37 Keďže vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, k riešeniu situácií, keď je výmena cenných papierov čisto vnútroštátna, pristupuje rovnako ako pri riešeniach podľa smernice o zlúčeniach, treba konštatovať, že otázky položené vnútroštátnym súdom vo veci C-327/16 sú prípustné.

38 Pokiaľ ide o vec C-421/16, rakúska vláda sa v podstate domnieva, že situácia, v ktorej má akcionár nadobudnutej spoločnosti svoje daňové bydlisko v inom členskom štáte, než je členský štát nadobudnutej spoločnosti alebo členský štát nadobúdajúcej spoločnosti, nepatrí do rozsahu pôsobnosti smernice o zlúčeniach. V prejednávanej veci mal pritom pán Lassus pri výmene dotknutých cenných papierov svoje daňové bydlisko v Spojenom kráľovstve, kým nadobudnutá spoločnosť bola založená vo Francúzsku a nadobúdajúca spoločnosť v Luxembursku.

39 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žiadne ustanovenie smernice o zlúčeniach nestanovuje takéto obmedzenie jej rozsahu pôsobnosti.

40 Ako bolo totiž uvedené v bode 32 tohto rozsudku, smernica o zlúčeniach sa má uplatniť, keď k výmene cenných papierov v zmysle článku 2 tejto smernice dôjde medzi dvomi alebo viacerými spoločnosťami rôznych členských štátov, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v článku 3 smernice o zlúčeniach.

41 Na účely stanovenia rozsahu pôsobnosti smernice o zlúčeniach je preto irelevantná skutočnosť, že vlastník predmetných cenných papierov mal svoje daňové bydlisko v inom členskom štáte ako daňové sídla spoločností dotknutých výmenou cenných papierov.

42 V prejednávanej veci je jednak nesporné, že transakcia, o ktorú ide vo veci samej, sa týka dvoch spoločností dvoch rôznych členských štátov, a jednak že dotknuté spoločnosti spĺňajú podmienky uvedené v článku 3 tejto smernice.

43 Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že smernica o zlúčeniach sa uplatňuje len v prípadoch, keď je akcionár nadobudnutej spoločnosti daňovým rezidentom v tom istom členskom štáte, ako je členský štát nadobudnutej spoločnosti alebo nadobúdajúcej spoločnosti. Je preto potrebné odpovedať na otázky položené vnútroštátnym súdom vo veci C-421/16.

O veci samej

O prvých otázkach

44 Svojimi prvými otázkami vo veciach C-327/16 a C-421/16 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 smernice o zlúčeniach vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je kapitálový zisk vyplývajúci z výmeny cenných papierov priznaný pri tejto výmene, ale jeho zdanenie sa odloží do roku, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí tento odklad zdanenia, v prejednávanej veci prevod cenných papierov získaných pri výmene.

45 V prvom rade treba konštatovať, že v týchto dvoch veciach nebolo tvrdené, že dotknutí daňovníci pripísali cenným papierom získaným výmenou väčšiu hodnotu na daňové účely, než mali vymenené cenné papiere bezprostredne pred dotknutou výmenou. Článok 8 ods. 1 smernice o zlúčeniach sa preto na predmetné výmeny uplatňuje.

46 Podľa tohto ustanovenia pridelenie cenných papierov, ktoré predstavujú kapitál preberajúcej alebo nadobúdajúcej spoločnosti, akcionárovi prevádzajúcej alebo nadobudnutej spoločnosti výmenou za cenné papiere predstavujúce kapitál nadobudnutej spoločnosti, nemá pri výmene akcií samo osebe viesť k zdaneniu príjmu, zisku alebo kapitálového zisku tohto akcionára.

47 Prostredníctvom tejto požiadavky daňovej neutrality voči takémuto akcionárovi má smernica o zlúčeniach zabezpečiť, ako vyplýva aj z jej prvého a štvrtého odôvodnenia, aby obmedzenia, nevýhody alebo skreslenia vyplývajúce najmä z daňových ustanovení členských štátov nebránili výmene cenných papierov spoločností z rôznych členských štátov (rozsudok z 11. decembra 2008, A.T., C-285/07, EU:C:2008:705, bod 21).

48 Je však potrebné pripomenúť, že cieľom smernice o zlúčení je podľa jej štvrtého odôvodnenia ochrana finančných záujmov štátu prevádzanej alebo nadobudnutej spoločnosti. Medzi týmito finančnými záujmami je uvedená právomoc zdaniť kapitálový zisk z cenných papierov existujúcich pred výmenou cenných papierov.

49 Článok 8 ods. 2 druhý pododsek smernice o zlúčeniach tak stanovuje, že uplatnenie odseku 1 tohto článku nebráni členským štátom, aby zdanili zisk pochádzajúci z následného prevodu získaných cenných papierov rovnakým spôsobom ako zisk vznikajúci z prevodu cenných papierov existujúcich pred nadobudnutím (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2008, A. T., C-285/07, EU:C:2008:705, bod 35).

50 Zdá sa, že aj keď článok 8 ods. 1 smernice o zlúčeniach tým, že stanovuje, že výmena cenných papierov nemôže sama osebe viesť k zdaneniu kapitálového zisku vyplývajúceho z tejto výmeny, zabezpečuje daňovú neutralitu takejto transakcie, táto daňová neutralita však neoslobodzuje takýto kapitálový zisk od zdanenia členskými štátmi, ktoré majú daňovú právomoc vo vzťahu k tomuto kapitálovému zisku, ale zakazujú len zohľadnenie tejto výmeny ako skutočnosti zakladajúcej zdanenie.

51 Naopak ani článok 8 smernice o zlúčeniach, ani iný článok tejto smernice neobsahuje ustanovenia týkajúce sa primeraných daňových opatrení na účely vykonania tohto článku 8.

52 Členské štáty majú teda v rámci dodržiavania práva Únie určitý rozhodovací priestor, pokiaľ ide o toto vykonanie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júla 2007, Kofoed, C-321/05, EU:C:2007:408, body 41 až 43, ako aj z 23. novembra 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 22).

53 Pokiaľ ide o opatrenie stanovené právnymi predpismi, o ktoré ide vo veci samej, spočíva v prvom rade v priznaní kapitálového zisku vyplývajúceho z výmeny cenných papierov pri tejto výmene a v druhom rade v odklade zdanenia tohto kapitálového zisku k dátumu nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných výmenou.

54 Takéto opatrenie vzhľadom na to, že vedie k tomu, že skutočnosť zakladajúca zdanenie tohto kapitálového zisku bola odložená do roku, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí tento odklad zdanenia, konkrétne prevod cenných papierov získaných výmenou, zabezpečuje, ako uviedol generálny advokát v bodoch 59 a 60 svojich návrhov, že výmena cenných papierov sama osebe nevedie k nijakému zdaneniu uvedeného kapitálového zisku. Toto opatrenie je preto v súlade so zásadou daňovej neutrality v zmysle článku 8 ods. 1 smernice o zlúčeniach.

55 Tento záver nemôže byť spochybnený samotnou okolnosťou, že pri výmene cenných papierov je priznaný kapitálový zisk vyplývajúci z tejto výmeny. V tejto súvislosti treba spresniť, že takéto priznanie predstavuje len spôsob umožňujúci členskému štátu, ktorý má daňovú právomoc vo vzťahu k cenným papierom existujúcim pred výmenou, ale ktorý ju podľa článku 8 ods. 1 smernice o zlúčeniach nemohol pri tejto príležitosti vykonať, zachovať svoju daňovú právomoc a vykonať ju neskôr, konkrétne k dátumu prevodu cenných papierov získaných pri výmene v súlade s článkom 8 ods. 2 druhého pododseku tejto smernice.

56 Za týchto podmienok treba na prvé otázky vo veciach C-327/16 a C-421/16 odpovedať tak, že článok 8 smernice o zlúčeniach sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je kapitálový zisk z výmeny cenných papierov, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, priznaný pri tejto výmene, ale jeho zdanenie sa odloží do roku, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí tento odklad zdanenia, v prejednávanej veci prevod cenných papierov získaných pri výmene.

O druhých otázkach

57 Svojimi druhými otázkami vo veciach C-327/16 a C-421/16 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 smernice o zlúčeniach vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje zdanenie kapitálového zisku z výmeny cenných papierov, na ktorý sa uplatnil odklad zdanenia, pri nasledujúcom prevode cenných papierov získaných pri výmene, hoci tento prevod nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu.

58 Ako vyplýva z bodov 49 a 50 tohto rozsudku, z článku 8 ods. 2 druhého pododseku smernice o zlúčeniach vyplýva, že požiadavka daňovej neutrality stanovená pri výmene cenných papierov podľa ods. 1 tohto článku 8 nebráni členským štátom zdaniť kapitálový zisk vyplývajúci z nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene rovnako ako kapitálový zisk, ktorý vyplýva z prevodu cenných papierov existujúcich pred nadobudnutím.

59 Článok 8 ods. 2 druhý pododsek tak uznáva právo členských štátov, ktoré majú daňovú právomoc vo vzťahu ku kapitálovému zisku vyplývajúcemu z výmeny cenných papierov, ale ktorú podľa odseku 1 tohto článku 8 nemohli pri tejto výmene vykonať, aby vykonali túto právomoc k dátumu nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene.

60 Ako spomenul generálny advokát v bode 68 svojich návrhov, smernica o zlúčeniach však neharmonizuje kritériá rozdelenia daňovej právomoci medzi členské štáty. Táto smernica teda neupravuje zverenie právomoci zdaniť takýto kapitálový zisk.

61 V prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Únie majú členské štáty naďalej právomoc, aby pri dodržaní práva Únie prostredníctvom zmluvy alebo jednostranne definovali kritériá rozdelenia svojej daňovej právomoci najmä s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu (pozri analogicky rozsudok z 29. novembra 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, body 45 a 46, ako aj citovanú judikatúru).

62 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd domnieva, že kapitálové zisky vyplývajúce z výmeny dotknutých cenných papierov patria podľa vnútroštátneho práva a zmluvného práva do daňovej právomoci Francúzskej republiky.

63 Za týchto podmienok a vzhľadom na to, že smernica o zlúčeniach, ako vyplýva z bodu 56 tohto rozsudku, nebráni tomu, aby bolo zdanenie kapitálového zisku vyplývajúce z výmeny cenných papierov odložené do nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene, nebráni táto smernica dotknutému členskému štátu, aby zdanil tento kapitálový zisk pri tomto prevode.

64 Samotná okolnosť, že prevod cenných papierov získaných pri výmene patrí do daňovej právomoci iného členského štátu, než je členský štát, ktorý má daňovú právomoc vo vzťahu ku kapitálovému zisku vyplývajúceho z výmeny cenných papierov, ako vyplýva z bodov 69 až 71 návrhov generálneho advokáta, nezbaví druhý z týchto dvoch členských štátov svojho práva vykonať svoju daňovú právomoc vo vzťahu ku kapitálovému zisku, ktorý vznikol v rámci jeho daňovej právomoci.

65 Toto konštatovanie je taktiež v súlade so zásadou daňovej teritoriality spojenej s časovým prvkom, uznanou Súdnym dvorom, podľa ktorej má členský štát právo zdaniť kapitálový zisk, ktorý vznikol v rámci jeho daňovej právomoci, s cieľom zachovania rozdelenia daňovej právomoci medzi členské štáty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. novembra 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, body 45 a 46, ako aj citovanú judikatúru).

66 Na druhé položené otázky vo veciach C-327/16 a C-421/16 treba preto odpovedať tak, že článok 8 smernice o zlúčeniach sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje zdanenie kapitálového zisku vyplývajúceho z výmeny cenných papierov, na ktorý sa uplatnil odklad zdanenia, pri nasledujúcom prevode cenných papierov získaných pri výmene, hoci tento prevod nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu.

O tretej až piatej otázke vo veci C-421/16

67 V prvom rade treba uviesť, ako vyplýva zo spisu, ktorým disponuje Súdny dvor, že pán Lassus mal k dátumu výmeny cenných papierov, o ktorú ide vo veci samej, svoje daňové bydlisko v Spojenom kráľovstve. Podľa francúzsko-britskej zmluvy však bol považovaný za daňovníka vlastniaceho cenné papiere, ktorý má bydlisko vo Francúzsku, takže kapitálový zisk z tejto výmeny cenných papierov patril do daňovej právomoci tohto členského štátu.

68 Z tohto spisu vyplýva aj to, že podľa právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, sa suma zodpovedajúca kapitálovým stratám vzniknutým v priebehu roka odpočíta z kapitálových ziskov rovnakej povahy dosiahnutých v priebehu toho istého roka alebo piatich nasledujúcich rokov. V prejednávanej veci je nesporné, že dotknutá kapitálová strata vznikla v tejto lehote piatich rokov.

69 Francúzska vláda na pojednávaní spresnila, že odpočítanie sumy zodpovedajúcej prípadnej kapitálovej strate vzniknutej pri nasledujúcom prevode cenných papierov získaných pri výmene od kapitálovému zisku, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia, nie je priznaný v situácii, keď v čase tohto prevodu daňovník vlastniaci tieto cenné papiere nemá daňové bydlisko vo Francúzsku.

70 Treťou a piatou otázkou vo veci C-421/16, ktoré treba skúmať spoločne, sa tak vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica o zlúčeniach a článok 49 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorý v situácii, keď nasledujúci prevod cenných papierov získaných pri výmene nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu, stanovuje zdanenie kapitálového zisku, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia pri tomto prevode bez zohľadnenia prípadnej kapitálovej straty vzniknutej pri tomto prevode, hoci sa takáto kapitálová strata zohľadňuje, keď má daňovník vlastniaci cenné papiere k dátumu dotknutého prevodu svoje daňové bydlisko v uvedenom členskom štáte. Vnútroštátny súd sa okrem toho prípadne snaží zistiť, aké sú spôsoby zdanenia a výpočtu tejto kapitálovej straty.

71 Treba pripomenúť, že operácie, na ktoré sa vzťahuje smernica o zlúčeniach, predstavujú osobitný spôsob výkonu slobody usadiť sa, dôležitý pre riadne fungovanie vnútorného trhu, a tým patria medzi hospodárske činnosti, v súvislosti s ktorými sú členské štáty povinné rešpektovať túto slobodu (rozsudok z 23. novembra 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 23 a citovaná judikatúra).

72 Ako však uviedol generálny advokát v bodoch 78, 100 a 101 svojich návrhov, smernica o zlúčeniach neupravuje ani otázku týkajúcu sa možného odpočítania sumy zodpovedajúcej prípadnej kapitálovej strate vzniknutej pri nasledujúcom prevode cenných papierov získaných pri výmene, ani otázku upravujúcu spôsoby tohto odpočítania a jeho výpočtu. Otázky týkajúce sa takéhoto odpočítania patria preto do vnútroštátneho práva členského štátu pôvodu pri dodržaní práva Únie, v prejednávanej veci konkrétne článku 49 ZFEÚ.

73 V dôsledku toho je potrebné skúmať uvedené otázky len z hľadiska článku 49 ZFEÚ.

74 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že za obmedzenia slobody usadiť sa je v zmysle článku 49 ZFEÚ nutné považovať všetky opatrenia, ktoré zakazujú výkon tejto slobody, bránia mu alebo ho robia menej príťažlivým (rozsudok z 23. novembra 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 25 a citovaná judikatúra).

75 V prejednávanej veci treba uviesť, že v čase nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene bol pán Lassus daňovníkom nerezidentom vlastniacim cenné papiere, takže nemohol odpočítať sumu zodpovedajúcu prípadnej kapitálovej strate vzniknutú pri tomto prevode vo vzťahu ku kapitálovému zisku vyplývajúcemu z výmeny, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia, kým v prípade, ak by bol daňovníkom rezidentom vlastniacim cenné papiere, mohol by uplatniť toto odpočítanie.

76 Takéto rozdielne zaobchádzanie v závislosti od toho, či má v čase prevodu cenných papierov získaných pri výmene daňovník vlastniaci cenné papiere svoje daňové bydlisko v dotknutom členskom štáte alebo nie, môže brániť, vo vzťahu k daňovníkom nerezidentom vlastniacim cenné papiere, operáciám pri reštrukturalizácii spoločností, na ktoré sa vzťahuje smernica o zlúčeniach, alebo ju môže robiť menej príťažlivou, a predstavuje preto prekážku slobode usadiť sa.

77 Takéto obmedzenie je prípustné iba vtedy, ak sa týka situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné alebo ak je odôvodnené naliehavými dôvodmi verejného záujmu uznanými právom Únie. Okrem toho musí byť toto obmedzenie vhodné na dosiahnutie sporných cieľov a nesmie prekračovať nevyhnutný rámec pre dosiahnutie tohto cieľa (rozsudok z 23. novembra 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 28 a citovaná judikatúra).

78 Pokiaľ ide o porovnateľnosť dotknutých situácií, treba uviesť, že právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, má za cieľ zdaniť kapitálový zisk z výmeny cenných papierov, ktorý vznikol v čase, keď bol pán Lassus považovaný za daňovníka, ktorý má svoje daňové bydlisko vo Francúzsku. Pokiaľ ide o takéto zdanenie, na ktoré sa uplatňuje odklad do okamihu nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene, je situácia daňovníka nerezidenta vlastniaceho cenné papiere v čase prevodu, akou je situácia pána Lassusa, objektívne porovnateľná so situáciou daňovníka rezidenta vlastniaceho cenné papiere v čase toho istého prevodu.

79 Pokiaľ ide o otázku, či predmetná prekážka môže byť odôvodnená naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu uznanými právom Únie, francúzska vláda sa domnieva, že naliehavý dôvod všeobecného záujmu súvisiaci s rozdelením daňovej právomoci medzi členské štáty môže odôvodniť takúto prekážku.

80 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že zachovanie rozdelenia daňovej právomoci medzi členské štáty je cieľom uznaným Súdnym dvorom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. novembra 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, bod 45).

81 Za okolností, o aké ide vo veci samej, ako uviedol generálny advokát v bode 93 svojich návrhov, však tento cieľ nemôže odôvodniť takúto prekážku, keďže ide len o daňovú právomoc Francúzskej republiky.

82 V tejto súvislosti treba spresniť, že okolnosti, o aké ide vo veci samej, sa odlišujú od okolností vo veciach, ktoré viedli k vzniku judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa zdanenia pri presune kapitálových ziskov, ako rozsudok z 29. novembra 2011, National Grid Indus (C-371/10, EU:C:2011:785). Vec, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa totiž týkal odkladu výberu dane, konkrétne daňového dlhu, ktorý bol s konečnou platnosťou stanovený k dátumu, ku ktorému daňovník z dôvodu premiestnenia svojho bydliska prestal podliehať dani v členskom štáte pôvodu a nie, ako vo veci samej, odkladu zdanenia. Za týchto okolností Súdny dvor v bode 61 rozsudku z 29. novembra 2011, National Grid Indus (C-371/10, EU:C:2011:785) zastával názor, že prípadné nezohľadnenie kapitálových strát hostiteľským členským štátom neukladá členskému štátu pôvodu žiadnu povinnosť prehodnotiť k dátumu definitívneho prevodu nových obchodných podielov daňový dlh, ktorý bol určený s konečnou platnosťou k dátumu, ku ktorému daňovník z dôvodu premiestnenia svojho bydliska prestal podliehať dani v členskom štáte pôvodu.

83 Odklad zdanenia kapitálového zisku, o ktorý ide vo veci samej, do nasledujúceho prevodu cenných papierov získaných pri výmene má pritom za následok, že tento kapitálový zisk napriek tomu, že bol priznaný pri výmene cenných papierov, je zdanený len k dátumu tohto nasledujúceho prevodu. Z toho vyplýva, že dotknutý členský štát vykonáva svoju daňovú právomoc vo vzťahu k uvedenému kapitálovému zisku v čase, keď dochádza k predmetnej kapitálovej strate. Zohľadnenie takejto kapitálovej straty preto zároveň patrí, ako uviedla Európska komisia, do povinnosti tohto členského štátu, ktorý má v úmysle vykonávať svoju daňovú právomoc vo vzťahu k tomuto kapitálovému zisku, ktorý sa stal skutočne zdaniteľným k dátumu uvedeného prevodu.

84 Článok 49 ZFEÚ preto bráni právnej úprave členského štátu, ktorá v situácii, keď nasledujúci prevod cenných papierov získaných pri výmene nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu, stanovuje zdanenie kapitálového zisku, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia pri tomto prevode bez zohľadnenia prípadnej kapitálovej straty pri dotknutom prevode, kým v prípade, keď má daňovník vlastniaci cenné papiere k dátumu uvedeného prevodu svoje daňové bydlisko v uvedenom členskom štáte sa takáto kapitálová strata zohľadňuje.

85 Pokiaľ ide o podmienky týkajúce sa odpočítania a výpočtu daňovej straty, o ktorú ide vo veci samej, keďže právo Únie, ako vyplýva z bodu 72 tohto rozsudku, nestanovuje takéto podmienky, prináleží členským štátom, aby pri dodržaní práva Únie a v prejednávanej veci, konkrétne článku 49 ZFEÚ, stanovili takéto podmienky.

86 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu a piatu otázku vo veci C-421/16 odpovedať tak, že článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá v situácii, keď nasledujúci prevod cenných papierov získaných pri výmene nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu, stanovuje zdanenie kapitálového zisku, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia pri tomto prevode bez zohľadnenia prípadnej kapitálovej straty pri dotknutom prevode, kým v prípade, keď má daňovník vlastniaci cenné papiere k dátumu uvedeného prevodu svoje daňové bydlisko v uvedenom členskom štáte sa takáto kapitálová strata zohľadňuje. Prináleží členským štátom, aby pri dodržiavaní práva Únie a v prejednávanej veci, konkrétne slobody usadiť sa, stanovili podmienky týkajúce sa odpočítania a výpočtu tejto kapitálovej straty.

O trovách

87 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 8 smernice Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeniach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov, zmenenej aktom o podmienkach pristúpenia Nórskeho kráľovstva, Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva, upraveným rozhodnutím Rady Európskej únie 95/1/ES, Euratom, ESUO z 1. januára 1995, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je kapitálový zisk z výmeny cenných papierov, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, priznaný pri tejto výmene, ale jeho zdanenie sa odloží do roku, v priebehu ktorého nastane skutočnosť, ktorá ukončí tento odklad zdanenia, v prejednávanej veci prevod cenných papierov získaných pri výmene.**

2. **Článok 8 smernice 90/434, zmenenej aktom o podmienkach pristúpenia Nórskeho kráľovstva, Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva, upraveným rozhodnutím 95/1, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje zdanenie kapitálového zisku vyplývajúceho z výmeny cenných papierov, na ktorý sa uplatnil odklad zdanenia, pri nasledujúcom prevode cenných papierov získaných pri výmene, hoci tento prevod nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu.**

3. **Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá v situácii, keď nasledujúci prevod cenných papierov získaných pri výmene nepatrí do daňovej právomoci tohto členského štátu, stanovuje zdanenie kapitálového zisku, na ktorý sa uplatňuje odklad zdanenia pri tomto prevode bez zohľadnenia prípadnej kapitálovej straty pri dotknutom prevode, kým v prípade, keď má daňovník vlastniaci cenné papiere k dátumu uvedeného prevodu svoje daňové bydlisko v uvedenom členskom štáte sa takáto kapitálová strata zohľadňuje. Prináleží členským štátom, aby pri dodržiavaní práva Únie a v prejednávanej veci, konkrétne slobody usadiť sa, stanovili podmienky týkajúce sa odpočítania a výpočtu tejto kapitálovej straty.**

Podpisy